

Bernard Kowalczyk

Ostatni tydzień

Do napisania niniejszego tekstu skłoniły mnie wydarzenia, jakie miały miejsce w ostatnim tygodniu w moim życiu, w życiu bliskich mi osób oraz znajomych.

Oto kilka faktów. Jeden z uczniów z mojej szkoły znalazł się w szpitalu, chory na zapalenie płuc. Drugi uczeń, z klasy, której jestem wychowawcą, od kilku dni skarżył się na bóle brzucha. Znalazł się również w szpitalu.

W środę od rana miałem bóle w okolicy wątroby. Przebrnąłem jakoś przez siedem godzin zajęć w szkole. Po południu nie dałem już rady pracować. Powiadomiłem szkołę, iż nie jestem w stanie przyjść do pracy. Mój stan pogarszał się z minuty na minutę. Wieczorem miałem już powyżej 38 stopni temperatury, dreszcze opanowały całe ciało i pojawił się dotkliwy ból w kończynach. Zdołałem powiadomić starszego zboru, że jestem bardzo chory i nie będzie mnie na spotkaniu grupy domowej, i poprosiłem o modlitwę. Zatelefonowałem również do mojego przyjaciela, pastora z Wałcza. Zażyłem też jakieś leki przeciwbólowe.

Około godziny 23 wszelkie objawy ustały, wierzę, że dzięki modlitwie wierzących, moich braci i siostr. W czwartek odczuwałem jedynie osłabienie. Zdecydowałem się nie iść do pracy, pozostać w domu i odpocząć. Miałem również czas na rozmyślanie.

Tego dnia otrzymałem wiadomość, że pastor Mirek Kulec z Chełma od dwóch dni znajduje się w stanie krytycznym w szpitalu z podejrzeniem zapalenia opon mózgowych. Tego dnia przed otrzymaniem tej wiadomości słuchałem świadectwa Mirka z pobytu na misji w Rosji i Estonii. Zbieg okoliczności?...

Tego dnia popatrzyłem na fotografię Mirka w komputerze i zacząłem wołać do Boga w imieniu Jezusa o jego uzdrowienie. Uradowała mnie wiadomość, że Mirek jest już przytomny. Wysłałem mu życzenia szybkiego powrotu do zdrowia i służby. Otrzymałem odpowiedź tej treści:

„Dziękuję ci ogromnie za wsparcie modlitewne. Mój stan się poprawia. Lekarz mówi, że nie ma już zagrożenia życia. Przedwczoraj dawali mi 12 godzin życia. Pan jest wielki.”

Tego samego dnia otrzymałem kolejną wiadomość. Oto jej treść:

„Witam, Nazywam się Kasia ze zboru "Ostoja" w Opolu, córka Stanisława Zakrzewskiego („Dziadka”). W tym tygodniu dowiedzieliśmy się o chorobie naszego taty. Po wynikach biopsji (na prostatę) okazało się, że ma raka złośliwego i bardzo proszę o wsparcie modlitewne. My jesteśmy bezradni w swej mocy, ale pokładamy ufność w Bogu, że może On uleczyć nawet z takiej choroby. Tato czynnie udziela się dla Boga od lat i jeszcze ma tyle pracy dla Pana przed sobą, dlatego wierzy, że Pan przedłuży mu życie i się nie załamuje. Burmistrz Niemodlina, gdzie tato zakłada zbór, zgodził się na przekazanie nam, za niedużą opłatą dzierżawną, budynku na nasze zgromadzenia i codzienną działalność wśród osób potrzebującym. Tato ma mieć operację 7 stycznia a do tego czasu jeszcze czeka zorganizowanie Gwiazdkowej Niespodzianki w tym mieście. Bardzo proszę o modlitwę o tatusia i wsparcie dla mamy, która przeżywa tę sytuację, proszę całą Bożą rodzinę. Z Bogiem. Kasia Zakrzewska”

Podobnie jak to miało miejsce w przypadku Mirka, zawołałem do Boga o Staszka oraz odpisałem Kasi:

„Kasiu, dziękuję za wiadomość. To smutna wiadomość. Staszka "Dziadka" znam od wielu lat. Uczestniczyliśmy w wielu obozach młodzieżowych. Ostatnio zauważam, iż wielu sług bożych jest w sposób szczególnie atakowanych przez diabła różnymi chorobami. Z tego powodu musimy bardzo mocno przeciwstawiać się mu w imieniu Jezusa. Będziemy się o Staszka modlić. Pozdrawiam, Bernard Kowalczyk”

Po nabożeństwie wysłałem plik z nagraniem modlitwy. Właśnie w tej chwili, kiedy piszę ten akapit otrzymałem wiadomość od Kasi:

Drogi bracie, dziękuję bardzo za wsparcie i cały zbór. Mój tato odsłuchał modlitwy i mówi, że głos wcale się nie zmienił od tamtych czasów, gdy razem jeździliście na obozy. Wierzę z całego serca, że tato może być całkiem uzdrowiony z tej choroby przez moc naszego wspaniałego Jezusa, który daje nam życie. Tato prosił podziękować za modlitwy i wewnętrznie odczuwa pokój, że jest w Bożych rękach oraz serdecznie pozdrawia Ciebie i cały zbór. A na wiosnę chce przyjechać z żoną odwiedzić was i poprowadzić wspólne śpiewanie :) Jeszcze raz dziękuję i proszę w dalszym ciągu o pamięć. Z Panem Kasia Z.”

Pamięcią wracam do wydarzenia, bodajże z kwietnia tego roku, kiedy to modliliśmy się o pastora Adama Otrembę, który stracił nagle przytomność i w stanie krytycznym znalazł się w szpitalu.

Chciałbym w tym momencie nawiązać do mojego stwierdzenia z maila do Kasi:

„Ostatnio zauważam, iż wielu sług bożych jest w sposób szczególnie atakowanych przez diabła różnymi chorobami. Z tego powodu musimy bardzo mocno przeciwstawiać się mu w imieniu Jezusa.”

Wszystkie wydarzenia z ostatniego tygodnia, opisane powyżej, rodzą pytanie: jak w świetle Słowa Bożego mam je traktować?

Ewangelista Łukasz, który był lekarzem (znał się więc na ówczesnej medycynie, kiedy opisywał życie i dzieło Pana Jezusa), w napisanej przez siebie Ewangelii stwierdza, że kiedy występowały choroby, miało miejsce również objawianie się i działanie demoniczne.

Oto kilka cytatów:

*„O zachodzie słońca wszyscy, którzy mieli **cierpiących na rozmaite choroby**, przynosili ich do Niego. **On zaś na każdego z nich kładł ręce i uzdrawiał ich. Także złe duchy wychodziły z wielu**, wołając: Ty jesteś Syn Boży! Lecz **On je gromił** i nie pozwalał im mówić, ponieważ wiedziały, że **On jest Mesjaszem.**” Ew. Łukasza 4:40-41*

*„A Jezus odpowiadając, rzekł: O rodzie niewierzący i przewrotny, jak długo mam być z wami i mam was znosić? Przyprowadź tutaj syna swego. A gdy jeszcze podchodził, porwał go demon i szarpnął nim. Jezus zaś **zgromił ducha nieczystego i uzdrowił chłopca, i oddał go ojcu jego.**” Ew. Łukasza 9:41-42*

*„**I wypędzał demona, który był niemy.** A gdy demon wyszedł, niemy przemówił. I tłum zdumiał się.” Ew. Łukasza 11:14*

*„I rzekł do nich: Idźcie i powiedzcie temu lisowi: **Oto wypędzam demony i dokonuję uzdrowień dziś i jutro, a trzeciego dnia skończę.**” Ew. Łukasza 13:32*

*„I zwoławszy dwunastu, dał im **moc i władzę nad wszystkimi demonami i moc uzdrawiania chorób.** I posłał ich, aby głosili Królestwo Boże i uzdrawiali.” Ew. Łukasza 9:1-2*

„A takie znaki będą towarzyszyły tym, którzy uwierzyli: w imieniu moim demony wyganiać będą, nowymi językami mówić będą, węże brać będą, a choćby coś trującego wypili, nie zaszkodzi im. Na chorych ręce kłaść będą, a ci wyzdrowieją. A gdy Pan Jezus to do nich powiedział, został wzięty w górę do nieba i usiadł po prawicy Boga. Oni zaś poszli i wszędzie kazali, a Pan im pomagał i potwierdzał ich słowo znakami, które mu towarzyszyły.” Marka 16:17-20

Jestem człowiekiem świadomie wierzącym od wielu lat. Kiedykolwiek zaszła potrzeba, modliłem się o chorych zgodnie ze Słowem Bożym i czynię tak nadal:

„Choruje kto między wami? Niech przywoła starszych zboru i niech się modlą nad nim, namaściwszy go oliwą w imieniu Pańskim” Jakuba 5:14

Kiedy zacząłem traktować choroby i świat ciemności jako jedno, tak jak napisane jest w Ewangeliach, i więcej uzdrawiać w imieniu Jezusa niż modlić się o chorych, zaczęły mieć miejsce uzdrowienia. Nigdy nie zapomnę radości i dziękczynienia najstarszej obecnie siostry Katarzyny Buszowieckiej z naszego zboru, po tym jak została uzdrowiona z astmy i mogła bez zadyszki spacerować. Przykłady można by mnożyć.

„Przeto poddajcie się Bogu, przeciwstawcie się diabłu, a ucieknie od was.” Jakuba 4:7

Zachęcam do doświadczania autorytetu i mocy Pana Jezusa w ważnej sferze naszego życia, jaką jest uzdrowienie. Życzę Wam wszystkim życia w zdrowiu i obfitości dla Pana.

<http://kzszczecinek.forjesus.eu>